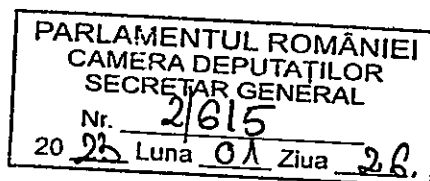

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 1051/2023

25.IAN. 2023

Către: **DOAMNA SILVIA - CLAUDIA MIHALCEA,**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Referenț: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 18 ianuarie 2023

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (Bp. 313/2022, Plx. 602/2022);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ (Bp. 604/2022, L. 711/2022);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155 din 21 noiembrie 2001, privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (Bp. 353/2022, Plx. 578/2022);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 769/2022, L. 775/2022);*
5. *Proiectul de Lege privind înmatricularea și înregistrarea vehiculelor (Bp. 170/2021, Plx. 399/2021);*
6. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 102/2016 privind incubatoarele de afaceri (Bp. 591/2022, L. 691/2022);*
7. *Propunerea legislativă pentru completarea art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (Bp. 649/2022, L. 758/2022);*
8. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii (Bp. 583/2022, L. 687/2022);*
9. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 42 alin. (61) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și pentru modificarea art. 31 alin. (17) din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006 (Bp. 625/2022, L. 740/2022);*
10. *Propunerea legislativă privind Codul Electoral al României (Bp. 571/2022, L. 745/2022);*
11. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere (Bp. 351/2022, Plx. 533/2022);*
12. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 17 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri (Bp. 335/2022, Plx. 554/2022);*

13. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice (Bp. 605/2022, Plx 782/2022);

× 14. Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea art.1 alin. (1) din Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult (Bp. 535/2022, Plx. 752/2022);

× 15. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 600/2022, L. 707/2022);

✓ 16. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale (Plx. 745/2022);

✓ 17. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 33/2007 republicată, privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European (Bp. 704/2022, L. 801/2022);

✓ 18. Propunerea legislativă pentru completarea articolului 13 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (Bp. 702/2022, L. 799/2022);

× 19. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 115 din 19 mai 2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali (Bp. 678/2022, L. 772/2022).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul senator PSD Ștefan-Radu Oprea împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UDMR, Minorități naționale (Bp.769/2022, L775/2022).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare*, astfel încât „în ipoteza existenței unui raport de prepușenie prevăzut la art.1373 din *Legea nr.287 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*¹, amenda sau despăgubirea stabilite potrivit alin. (1) se aplică comitentului, care se poate întoarce cu acțiune în regres împotriva prepusului”

---

¹ ART. 1:373

Răspunderea comitenților pentru prepuși

(1) Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.

(2) Este comitent cel care, în virtutea unui contract sau în temeiul legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său ori al altuia.

(3) Comitentul nu răspunde dacă dovedește că victima cunoștea sau, după împrejurări, putea să cunoască, la data săvârșirii faptei prejudiciabile, că prepusul a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.

II. Observații

1. Noile dispoziții procesual-civile de drept comun stabilesc, cu titlu principal, prin prevederile art. 11 NCPC, obligațiile terților în desfășurarea procesului, iar în doctrină², referitor la semnificația acestui principiu fundamental, s-a arătat că justiția, în general, și cea civilă, în particular, reprezintă o problemă de interes nu numai pentru părțile care la un moment dat se află într-un litigiu, ci interesează întreaga societate. Este o problemă de interes general ca acele conflicte care au apărut în circuitul civil să fie soluționate neîntârziat și corect de către instanțele competente.

În aceste condiții, este firesc ca la înfăptuirea justiției să contribuie toți cei care, într-un fel sau altul, dețin informații sau probe de natură să ducă la soluționarea proceselor. Inspirat din legislațiile altor țări, și legiuitorul român a înscris, cu titlu de principiu fundamental, obligația terților în desfășurarea procesului.

Astfel, orice persoană este obligată, în condițiile legii, să sprijine realizarea justiției, iar, în măsura în care, fără motiv legitim, se sustrage de la îndeplinirea acestei obligații, poate fi constrânsă sub sancțiunea plății unei amenzi-judiciare și, dacă este cazul, a unor daune-interese.

În considerarea principiului mai sus enunțat, legiuitorul a instituit în cuprinsul NCPC unele aplicații punctuale ale acestuia cum ar fi: art. 154 alin. (8) NCPC³, art. 255 alin. (4) NCPC⁴, art. 298 NCPC⁵, art. 374⁶ sau art. 660 alin. (2) NCPC⁷. Așa cum este și firesc, pentru a asigura îndeplinirea aceste îndatoriri de către persoanele juridice chemate să sprijine înfăptuirea actului de justiție, a fost instituită, la art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. g) NCPC, sancțiunea amenzii judiciare pentru refuzul sau

² A se vedea V.M. Ciobanu în V.M. Ciobanu, M. Nicolae (coord.), *Noul Cod de procedura civilă. Comentat și adnotat*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2013, p. 30.

³ (8) În scopul obținerii datelor și informațiilor necesare realizării procedurii de comunicare a citațiilor, a altor acte de procedură, precum și îndeplinirii oricărei atribuții proprii activității de judecată, instanțele au drept de acces direct la bazele de date electronice sau la alte sisteme de informare deținute de autorități și instituții publice. Acestea au obligația de a lua măsurile necesare în vederea asigurării accesului direct al instanțelor la bazele de date electronice și sistemele de informare deținute.

⁴ (4) La cererea instanței, autoritățile competente sunt obligate să îi comunice, în termenul stabilit, toate informațiile, înscrisurile ori reglementările solicitate.

⁵ ART. 298

Obligația autorității sau instituției publice de a prezenta înscrisul

(1) Dacă înscrisul se găsește în păstrarea unei autorități sau instituții publice, instanța va lua măsuri, la cererea uneia dintre părți sau din oficiu, pentru aducerea lui, în termenul fixat în acest scop, punând în vedere conducătorului autorității sau instituției publice deținătoare măsurile ce se pot dispune în caz de neconformare.

(2) Autoritatea sau instituția publică deținătoare este în drept să refuze trimiterea înscrisului când acesta se referă la apărarea națională, siguranța publică sau relațiile diplomatice. Extrase parțiale vor putea fi trimise dacă niciunul dintre aceste motive nu se opune. Dispozițiile art. 252 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

⁶ ART. 374

Înscrisuri deținute de terți

În cazul în care se dispune înfățișarea unui înscris deținut de o autoritate sau de o altă persoană, instanța, potrivit dispozițiilor art. 298, va dispune solicitarea înscrisului și, îndată ce acesta este depus la instanță, comunicarea lui în copie fiecărui avocat.

⁷ (2) În acest scop, executorul se va adresa autorității competente pentru a asigura concursul forței publice, care va trebui să ia măsuri de urgență pentru a se evita tergiversarea sau împiedicarea executării.

omisiunea unei autorități ori a altei persoane de a comunica, din motive imputabile ei, la cererea instanței și la termenul fixat în acest scop, datele care rezultă din actele și evidențele ei.

Cu privire la rolul amenzii, în doctrină⁸, s-a arătat că, în sistemul sancțiunilor procesual civile, aceasta este calificată drept unul dintre mijloacele menite să garanteze buna aplicare a regulilor de procedură, să împiedice exercitarea abuzivă a drepturilor procedurale, dar și drept sancțiune procedurală autonomă și distinctă de toate celelalte sancțiuni prin natura și rolul pe care îl îndeplinește în cadrul procedurii judiciare.

În context, pentru analiza soluției propuse de către autorii demersului legislativ examinat, considerăm că se impune realizarea unei distincții între dispozițiile art. 24-26 din *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și cele ale art. 187 NCPC⁹.

Astfel, cât privește amenda reglementată de prevederile art. 24 alin. (2) din *Legea nr. 554/2004*¹⁰ (dispoziții indicate de către autorii inițiativei legislative în *Expunerea de motive* ce o însoțește), legiuitorul a ales să stipuleze în mod expres că aceasta se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei care, în urma admiterii unei acțiuni prin care autoritatea publică a fost obligată să încheie, să

⁸ D.N. Theohari în G. Boroi (coord.), *Noul Cod de procedură civilă: comentarii pe articole*, Ed. Hamangiu, București, 2013, comentariul art. 197 NCPC, p. 449.

⁹ ART. 187

Încălcare obligărilor privind desfășurarea procesului. Sancțiuni

(1) Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

1. cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei:

a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri principale, accesorii, adiționale sau incidentale, precum și pentru exercitarea unei căi de atac, vădit neîntemeiate;

b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;

c) obținerea, cu rea-credință, a citării prin publicitate a oricărei părți;

d) obținerea, cu rea-credință, de către reclamantul căruia i s-a respins cererea a unor măsuri asigurătorii prin care pârâtul a fost păgubit;

e) contestarea, cu rea-credință, de către autorul ei a scrierii sau semnăturii unui înscris ori a autenticității unei înregistrări audio sau video;

f) refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care a acceptat, potrivit legii;

2. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei:

a) neprezentarea mariorului legal citat sau refuzul acestuia de a depune mărturie când este prezent în instanță, în afară de cazul în care acesta este minor sau beneficiază de consiliere judiciară;

b) neaducerea, la termenul fixat de instanță, a mărturiei încuviințată, de către partea care, din motive imputabile, nu și-a îndeplinit această obligație;

c) neprezentarea avocatului, care nu și-a asigurat substituirea sa de către un alt avocat, a reprezentantului sau a celui care asistă partea ori nerespectarea de către aceștia a îndatoririlor stabilite de lege sau de către instanță, dacă în acest mod s-a cauzat amânarea judecării procesului;

d) refuzul expertului de a primi lucrarea sau nedeplinirea lucrării în mod nejustificat la termenul fixat ori refuzul de a da lămuririle cerute;

e) neluarea de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei, precum și împiedicarea de către orice persoană a efectuării expertizei în condițiile legii;

f) neprezentarea unui înscris sau a unui bun de către cel care îl deține, la termenul fixat în acest scop de instanță;

g) refuzul sau omisiunea unei autorități ori a altei persoane de a comunica, din motive imputabile ei, la cererea instanței și la termenul fixat în acest scop, datele care rezultă din actele și evidențele ei;

h) cauzarea amânării judecării sau executării silită de către cel însărcinat cu îndeplinirea actelor de procedură;

i) împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin judecătorilor, experților desemnați de instanță în condițiile legii, agenților procedurali, precum și altor salariați ai instanței.

(2) Amenda nu se va aplica persoanelor la care se referă alin. (1) pct. 2, dacă motive temeinice le-au împiedicat să aducă la îndeplinire obligațiile ce le revin.

¹⁰ (2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, nu se conformează în termenul prevăzut de lege obligației stabilite în titlul executoriu.

Specificul acestor norme legale rezultă din împrejurarea că hotărârea judecătorească prin care a fost soluționat fondul cauzei este pronunțată chiar împotriva unei persoane juridice de drept public, prevederile art. 24-26 din *Legea nr. 554/2004* urmărind să asigure, prin mijloace indirecte, executarea unei obligații de a face *intuitu personae* stabilită printr-un titlu executoriu jurisdicțional.

Totodată, observăm că dispozițiile art. 26 din *Legea nr. 554/2004* stabilesc, iarăși de o manieră expresă, faptul că conducătorul autorității publice se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii, potrivit dreptului comun.

În cazul în care cei vinovați sunt funcționari publici, se vor aplica reglementările speciale.

Cât privește semnificația dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. g) NCPC, acestea urmăresc sancționarea refuzului sau a omisiunii unei autorități sau alte persoane, care nu are calitatea de parte în proces, de a nu comunica în mod imputabil datele care rezultă din actele și evidențele ei atunci când astfel de informații au fost solicitate de către o instanță de judecată, ipoteză diferită în opinia noastră, atât în privința subiecților cărora le este destinată, cât și în privința situației de premisă, de cea prevăzută de art. 24-26 din *Legea nr. 554/2004*.

De altfel, chiar și în cuprinsul NCPC, atunci când a înțeles să sancționeze cu amendă judiciară conducătorul unei persoane juridice pentru neîndeplinirea unei obligații stabilite în cursul procesului civil, legiuitorul, pentru a evita orice dificultăți de interpretare și aplicare, a prevăzut această ipoteză în mod expres, astfel cum este cazul dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. e) NCPC.

Rezultă, astfel, că, la nivel legislativ, există deja o distincție între situațiile în care amenda judiciară se aplică conducătorului unei autorități/instituții/entități și cele în care sancțiunea este aplicată persoanei juridice.

Sub acest aspect, teza a doua a normei propuse de către autorii inițiativei legislative este de natură să intre în contradicție cu dispozițiile în materie deja existente în dreptul pozitiv, motiv pentru care apreciem că nu este necesară completarea art. 190 NCPC în sensul celor propuse de către autorii inițiativei legislative parlamentare.

În plus, în redactarea propusă, se stabilește că amenda sau despăgubirea se aplică persoanei juridice, fără să indice cazul/cazurile în care instanța va face aplicarea acestei norme.

Fiind vorba despre o ipoteză totuși specială, considerăm că nu ar putea fi primită o astfel de soluție și, mai ales, amplasarea ei la art. 190 NCPC *Stabilirea amenzii și despăgubirii*, text de generală aplicabilitate în materia amenzilor judiciare.

2. Cât privește instituirea unei teze referitoare la exercitarea acțiunii în regres împotriva persoanei aflate în raport de prepușenie aceasta nu constituie, în opinia noastră, o normă de procedură, promovarea unei asemenea soluții, dacă este cazul, fiind mai degrabă de resortul legislație referitoare la organizarea și funcționarea persoanelor juridice, fie ele de drept public (*Codul Administrativ și Codul civil*), fie de drept privat (*Legea nr. 31/1990 și Codul Civil*).

Așa cum se reține încă din cuprinsul dispozițiilor art. 1 alin. (1) NCPC, scopul acestui act normativ este de a stabili regulile de competență și de judecare a cauzelor civile, precum și cele de executare a hotărârilor instanțelor și a altor titluri executorii, în scopul înlăptuirii justiției în materie civilă. Or, teza finală a alineatului (2) al art. 190 NCPC, astfel cum a fost propusă de către autorii inițiativei legislative, nu se încadrează în structura conceptuală a noii reglementări procesual-civile de drept comun.

În acest sens, arătăm că, în doctrină¹¹, normele de procedură civilă au fost clasificate, după obiectul lor de reglementare, în norme de organizare judiciară, norme de competență și norme de procedură propriu-zisă, care, la rândul lor, se subclasifică în norme de procedură contencioasă, norme de procedură necontencioasă și norme de executare silită, dispoziția propusă de inițiatorii proiectului de lege neîncadrându-se principial și structural în obiectul de reglementare al NCPC.

De asemenea, precizăm că, potrivit prevederilor *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, la elaborarea actelor normative este necesară o sistematizare a conținutului actului normativ.

Prin urmare, pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă, conținutul unei inițiative legislative se sistematizează în raport de exigențele arhitecturii actului normativ, aspect deosebit de important, mai

¹¹ V. M. Ciobanu, T. Briciu, C. Dimu, *Drept procesual civil. Drept execuțional civil. Arbitraj. Drept notarial, Curs de bază pentru licență și masterat, seminare și examene*, Ed. Național, București, 2013, p. 58 și urm

ales atunci când vorbim de acte normative complexe, precum codurile¹².

Pentru aceste motive, nesocotirea regulilor de tehnică legislativă fundamentale (esențiale) constituie, în același timp, și un potențial *viciu de neconstituționalitate* al reglementării propuse [prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din *Constituția României, republicată*], știut fiind că edictarea normelor juridice trebuie să respecte aceste prescripții normative (reguli intrinseci ale dreptului pozitiv), care asigură îndeplinirea cerințelor de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate specifice oricărei norme juridice, astfel cum acestea au fost configurate în practica Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale; de altfel, lipsa de corelare legislativă a fost sancționată de Curtea Constituțională, în jurisprudența sa constantă¹³.

3. Cu referire la fondul soluției legislative, considerăm că aceasta nu este de natură să contribuie la atingerea rezultatului avut în vedere de către inițiatori și exprimat în *Expunerea de motive* ce însoțește demersul legislativ.

De altfel, și prevederile art. 26 din *Legea nr. 544/2004* stabilesc că acțiunea în regres a conducătorului instituției se exercită potrivit dreptului comun, iar în cazul în care cei vinovați sunt funcționari publici, se vor aplica reglementările speciale.

Considerăm că nu este necesară intervenția legislativă asupra prevederilor art. 190 NCPC în forma propusă de autorii inițiativei legislative parlamentare, întrucât, pe de o parte, soluționarea aspectelor (mai degrabă de ordin practic) ce se dorește a fi reglementată își găsește rezolvarea prin interpretarea coroborată a prevederilor din NCPC și din *Legea nr. 554/2004* referitoare la aplicarea sancțiunii amenzii judiciare, iar, pe de altă parte, norma propusă nu este riguroasă și exactă, putând genera prin ea însăși dificultăți de aplicare.

Învederăm necesitatea realizării unei intervenții sistematizate asupra reglementărilor fundamentale, cum este cazul și al NCPC.

4. Totodată, întrucât inițiatorii acestei inițiative legislative vizează ca plata amenzilor să se facă de la bugetul autorităților și instituțiilor publice (inclusiv a celor finanțate de la bugetul de stat/celelalte bugete competente

¹² A se vedea în acest sens M. Grigore, *Tehnică normativă*, Editura C. H. Beck, București 2009, p. 211-212.

¹³ A se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 903/2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2002 privind regimul de deținere al câinilor periculoși sau agresivi (M. Of. nr. 584 din 17 august 2010), prin care Curtea Constituțională a reținut că: "textul de lege criticat este deficitar din perspectivă lipsei de corelare cu prevederile din Codul penal la care art. 11 din ordonanța de urgență face trimitere, ceea ce este de natură să genereze confuzii și incertitudine cu privire la consecințele inacțiunii descrise în norma de incriminare, dar și dificultăți în ceea ce privește interpretarea și aplicarea textelor de lege criticate.

ale bugetului general consolidat), urmând ca acestea să se întoarcă cu acțiune în regres împotriva persoanelor fizice vinovate, considerăm că măsurile propuse pentru reglementare pot determina influențe financiare suplimentare asupra cheltuielilor bugetului de stat,

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Ion-Marcel CIOLACU**
Președintele Camerei Deputaților